

PŘEDMLUVA.

Minulého roku na podzim uveřejnil jsem v „Pracích ze semináře českého práva na Karlově universitě v Praze“ č. 3. studii O zvolené postoupnosti v českém právu zemském. Byla to přípravná studie pro nynější práci. Aby vylíčení dědictvého práva bylo úplné, otiskuji ji tuto znovu se svolením vydavatelným. Ostatně pouze § 8. a 9. otištěn je beze změny, ostatní tři stati III. části podařilo se mi doplniti novými doklady, které věc na mnoze lépe objasňují.

Úkol vylíčiti vývoj našeho dědictvého práva jest dnes ještě velmi obtížný, nemáme dostatečně probádány jiné obory práva soukromého, zvl. právo vlastnické, právo obligační, právo rodinné, s nimiž dědictvé právo nutně souvisí. Ve své práci jsem usiloval o překlenutí tohoto nedostatku. Nedošel-li jsem cíle, snad poslouží má práce badání dalšímu.

Systém v uspořádání látky zvolil jsem podle zvláštní povahy našeho dědictvého práva. Snažil jsem se býti co možná stručným tam, kde určité otázky byly již v literatuře dříve rozřešeny. Citáty z pramenů omezil jsem na míru největší. Tím větší však kladu na ně důraz.

Budiž mi dovoleno, abych poděkoval za vzácné rady p. prof. Dru. Janu Kaprasovi, v jehož semináři tato práce vznikla. Neméně díkem zavázán jsem p. prof. Karlu Kadlecovi a p. prof. Miloslavu Stiebrovi, jehož seminář první vzbudil ve mně touhu po studiu historickoprávním.

Můj dík patří také slavnému sboru profesorskému právnické fakulty v Bratislavě, za přijetí do „Sbírky“ mé práce, čímž umožněno její vydání.

V Praze, v říjnu 1922.

Dr. Rudolf Rauscher.